

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-243/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja (1) Hrvatski Telekom (HT), d.d., Zagreb Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojega zastupa opunomoćenica [redacted] i (2) Grada Daruvara, Trg kralja Tomislava 14, Daruvar, kojeg zastupa gradonačelnik [redacted] odvjetnik [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje Grada Daruvara i kao zainteresirane osobe, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 5. ožujka 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Odbijaju se tužbeni zahtjevi za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/646, urbroj: 376-10-18-16 od 24. svibnja 2018.
- II. Odbija se zahtjev Grada Daruvara za naknadu troška spora.
- III. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Protiv uvodno označenog osporenog rješenja, osim HT-a, tužbu je podnio i Grad Daruvar, koja se vodi pod poslovnim brojem: UsII-275/18. Na prijedlog tuženika sud je riješio da će se ovom predmetu pripojiti predmet UsII-275/18 i donijeti jedinstvena odluka o obje tužbe. Takvo rješenje temelji se na odredbi članka 113. i 114. Sudskog poslovnika („Narodne novine“ 37/14., 49/14., 8/15., 35/15., 123/15., 45/16., 29/17., 33/17., 34/17., 57/17., 101/18., 119/18., 81/19., 128/19. i 39/20.).

Osporenim rješenjem utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Daruvara (Grad) prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Daruvar dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra, na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (EKI) prema podacima navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 112/2017 i Geodetskom situacijskom prikazu EKI na katastarskim podlogama 2. dio (Elaborat) te da se kao vlasništvo/suvlasništvo smatraju i upisi u zemljišnoj knjizi: društveno vlasništvo s pravom korištenja Grada, društveno vlasništvo s pravom korištenja skupštine Grada, društveno vlasništvo korisnik Grad, općenarodna imovina organ upravljanja Grad te

društveno vlasništvo Grad. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja (točka I.).

Nadalje, utvrđeno je da HT ima i pravo puta na nerazvrstanim cestama na području Grada navedenim u Odluci o nerazvrstanim cestama („Službeni glasnik Grada Daruvara“ 3/12, 2/15, 6/15, 4/16 i 9/17) i Popisu nerazvrstanih cesta na području Grada koje su u vlasništvu Grada, koji su sastavni dio rješenja, na kojima HT ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu, a koje ceste se nalaze u vlasništvu Grada (točka II.).

Količinu i vrstu EKI iz točaka I. i II. čine trase kabelaške kanalizacije te trase komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu (točka III.), dok je godišnja naknada za pravo puta na nekretninama iz točke I. i II. ovoga rješenja utvrđena prema površini i vrsti zemljišta, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i članku 7. stavak 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.) – točka IV. Također je utvrđeno da Grad ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 16. ožujka 2018. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I., ukoliko je nastupila nakon toga dana (točka V.), te je tužitelj obavezan da u roku od osam dana od primitka rješenja izvrši obračun naknade i isti dostavi tuženiku i zainteresiranoj osobi (točka VI.) i u roku od 10 dana počne plaćati naknadu (točka VII.). Grad je obavezan da HT-u omogućí ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I. ovoga rješenja (točka VIII. izreke).

Tužitelj (1) osporava tuženikovo rješenje u cijelosti i iz svih zakonskih razloga. U bitnome, ističe da je s Gradom 30. prosinca 2016. sklopio Ugovor o osnivanju prava služnosti na javnim površinama radi korištenja i održavanja elektoničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, broj T442.-411/2016, klasa: 023-01/16-01/44, urbroj: 2111/01-02-02/1-16-1 (Ugovor), temeljem kojeg se koristi nekretninama Grada u smislu svakodobnog nesmetanog pristupa, prolaza, izgradnje, izvođenja radova, korištenja, proširenja EKI te zamjene medija i otklanjanja kvarova u svrhu nesmetanog funkcioniranja elektroničkog komunikacijskog prometa kao i proširivanja elektroničko-komunikacijskih usluga te uredno podmiruje ugovorenu naknadu za korištenje nekretnina prema izdanim računima Grada. Smatra da je tuženik pogrešno zaključio da Ugovor više ne proizvodi pravne učinke i time pogrešno razriješio prethodno pitanje, što je imalo za posljedicu pogrešnu primjenu odredbe članka 2. stavka 1. točke 21. ZEK-a i članka 8. stavka 4. Pravilnika koji propisuje da do obveze plaćanja naknade dolazi samo ako ne postoji uređen (ugovorni) odnos. Smatra da je tuženik imao osnovu za postupanje po zahtjevu Grada jedino u slučaju da ne postoji ugovorni odnos te osporava da je Ugovor prestao postojati otkazom koji je zaprimio 8. ožujka 2018. S tim u svezi poziva se na stajalište izraženo u presudi ovoga suda UsII- 130/17 od 6. rujna 2017. Također prigovara da, u svezi prava puta na nerazvrstanim cestama, u postupku nije nedvojbeno utvrđeno radi li se o česticama na kojima postoji vlasništvo Grada. Predlaže sudu da riješi prethodno pitanje i utvrdi da je otkaz Ugovora neosnovan, odnosno da je Ugovor na snazi te poništi osporeno rješenje tuženika i odbije zahtjev Grada za utvrđivanje naknade za pravo puta.

Tužitelj (2) osporava točku V. izreke rješenja zbog bitne povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da je zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na njegovim nekretninama podnio 30. prosinca 2015. te ga ponovio 4. prosinca 2017. Poziva se na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 95/17.) te smatra da mu pravo na naknadu za pravo puta pripada od podnošenja zahtjeva te da eventualno postojanje Ugovora nije od utjecaja na

rješavanje predmetne upravne stvari. Predlaže sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi točku V. izreke osporenog rješenja. Traži trošak sastava tužbe prema troškovniku.

Tuženik je u odgovoru na tužbe oba tužitelja predložio spajanje predmeta oba tužitelja radi provođenja jedinstvenog postupka i donošenja zajedničke odluke.

U odnosu na tužbu tužitelja (1) navodi da se kod donošenja odluke rukovodio pravnim shvaćanjem ovoga suda izraženim u presudama poslovni broj: UsII-351/17 i UsII-130/17, prema kojima, prije nego što je ugovor o služnosti tužitelja i zainteresirane osobe raskinut, nema mjesta odnose u istoj pravnoj stvari rješavati donošenjem rješenja od strane tuženika. Stoga je svojim rješenjem odredio da naknada za pravo puta teče od dana kad je Ugovor među strankama prestao nastupanjem otkaza Ugovora. Ističe da je zasnivanje prava puta u smislu ZEK-a teret na nekretnini koji nastaje izravnom primjenom članka 28. stavka 1. ZEK-a te je neprihvatljiv tužiteljev navod da obveza trpljenja vezana uz EKI mora počivati na dugotrajnom neprekinutom ugovornom odnosu i mora trajati sve dok na nekretninama zainteresirane osobe postoji tužiteljeva EKI. U odnosu na naknadu za pravo puta na nerazvrstanim cestama ističe da se naknada za pravo puta obračunava i za ceste te da je obveza plaćanja naknade određena za nerazvrstane ceste sukladno Odluci o nerazvrstanim cestama („Službeni glasnik Grada Daruvara“ 3/12, 2/15, 6/15, 4/16 i 9/17) i Popisu nerazvrstanih cesta na području Grada Daruvara, koji sadrže podatke o katastarskim česticama na kojima se nalaze nerazvrstane ceste Grada, odnosno javna dobra u općoj uporabi u vlasništvu Grada. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

U odgovoru na tužbu tužitelja (2) tuženik ponavlja da, prije nego što je ugovor o služnosti tužitelja i zainteresirane osobe raskinut, nema mjesta odnose u istoj pravnoj stvari rješavati donošenjem rješenja od strane tuženika te dodaje da, sukladno odredbi članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje nekretnine ili općeg dobra. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Grad, kao zainteresirana osoba, u odgovoru na tužbu tužitelja (1) navodi da je ista podnesena izvan zakonskog roka od 30 dana te predlaže da ju sud odbaci kao nepravovremenu. Traži trošak odgovora na tužbu.

Tužbeni zahtjevi nisu osnovani.

Tužba tužitelja (1) je pravovremena jer je podnesena 20. lipnja 2018. predajom preporučene pošiljke na pošti, što je unutar roka od 30 dana računajući od 25. svibnja 2018., kada je istom tužitelju osporeno rješenje dostavljeno.

Osporeno rješenje doneseno je pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 91/11., 133/12., 80/13., 171/14., 72/17.) - dalje: ZEK, kojom je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može od Agencije tražiti utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Prema odredbi članka 27. stavka 1. ZEK-a, operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske, što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture na općem dobru, na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima.

U konkretnom slučaju tuženik je početak obveze tužitelja na plaćanje naknade za pravo puta pravilno odredio od 16. ožujka 2018. To stoga što su (1) tužitelj i Grad imali

sklopljen ugovor o osnivanju prava služnosti javnih površina, temeljem kojeg je, kako proizlazi iz spisa predmeta, tužitelj Gradu plaćao naknadu za korištenje javnih površina na kojima ima položenu EKI. Grad je Ugovor o služnosti otkazao obaviješću o otkazu od 7. ožujka 2018. koja je uručena tužitelju 8. ožujka 2018. Prema već izraženom stajalištu ovoga suda u naprijed spomenutim presudama, za raskid Ugovora dovoljna je jednostrana izjava stranke. Stoga prigovor tužitelja (1) da sklopljeni Ugovor i dalje egzistira, nije osnovan, a eventualni spor među ugovornim stranama nadležan je rješavati sud mjerodavni trgovački sud.

Budući da su odnosi tužitelja (1) i zainteresirane osobe bili uređeni sklopljenim Ugovorom, prije nego je Ugovor raskinut nije bilo mjesta da se odnosi u istoj pravnoj stvari rješavaju donošenjem rješenja sukladno odredbama ZEK-a, neovisno o vremenu podnošenja zahtjeva za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na njegovim nekretninama. Takvo je shvaćanje ovaj Sud već zauzeo u presudama poslovni broj: UsII-130/17 od 6. rujna 2017., UsII-351/17 od 5. travnja 2018. i dr.

Neosnovano tužitelj (1) prigovara utvrđenju prava na naknadu za pravo puta na nerazvrstanim cestama. To stoga što je obveza plaćanja naknade određena za nerazvrstane ceste koje su označene prema Odluci o nerazvrstanim cestama („Službeni glasnik Grada Daruvara“ 3/12, 2/15, 6/15, 4/16 i 9/17) i Popisu nerazvrstanih cesta na području Grada Daruvara, koji sadrže podatke o katastarskim česticama na kojima se nalaze nerazvrstane ceste Grada, odnosno javna dobra u općoj uporabi u vlasništvu Grada.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, odlučiti kao pod točkom I. izreke.

Grad, kao zainteresirana osoba, odbijen je temeljem odredbe članka 79. stavka 1. i 4. ZUS-a, sa zahtjevom za naknadu troška spora za sastav odgovora na tužbu, budući da se, s obzirom na sadržaj odgovora na tužbu, ne radi o opravdanom izdatku u tijeku ili u povodu spora, a kao tužitelj je izgubio spor pa nema pravo na naknadu troška.

Odluka o objavi presude (točka III.) donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 5. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	20.5.2020. 8:40:09		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/149	376-08		
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-20-3	Spis	0	

Za točnost otpis - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić